

-[εra] < -ARIA en *figuera* (ALDC, V, L 70. La *figuera*)

En aquest mapa ens ocupem sobretot del suf. *-era* del mot *figuera* (*Ficus carica*), que deriva del llat. FICARIA, format per FICUS o FICA més el suf. -ARIA, que, en la fase -AIRA, va passar a *-[ε]ira* i, a partir d'aquí, es va desviar a dos resultats: 1) *-[ε]ra*, que trobem en parlars pallaresos i ribagorçans (veg. PALDC, III, mapa 339); 2) *-[e]ra* (< *-[ε]ira*), de la resta del domini, transformat en *-[ε]ra* en ross., després de la pèrdua de l'oposició [e]/[ε]. Com a formes diferents tenim *figuer* (s. XI), que es manté

en ross. (el *DECat* creu erròniament que el mot ja no és viu), probablement per afinitat amb l'oc. *figuier*; *arbre de la figa* 85 (pron. [aβra de ra f'iga]) pertany al sistema propi de l'alg. de formació dels noms d'arbres amb el model "arbre de + nom de la fruita". *Bacorera* 174, resposta secundària, correspon a una classe de *figuera*, der. de l'àr. andalusí ALBAKÚRA (< àr. cl. ALBĀKŪRAH 'fruita precoç; primícia') (Corriente). *Figuera* és l'únic mot normatiu des del *DOrt*, 1917.

